

העבודה שבכלב

לאהבה את יי אלוהיכם ולא עבדו
בכל אהבה ובכל נפשיתם

(דברים יא, יג)

איצו היא עבודה שהיא האה?
הוזה אומר צו תפילה
(תענית ב' ע"א)

ואעבדו בכל אהבה - וכי יש
עבודה האה? ואיפה?
(ירושלמי ברכות ד' ע')

ערבית לשבת וליום טוב

מה-טבו אהליך, יעקב, משפנתיד ישראל: ואני ברב חסדך, אבוא ביתך, אשתחנה אל-היכל-קדשך, ביראתך. יהוה אהבתי, מעון ביתך; ומקום, משכן כבודך. ואני אשתחנה ואכרעה, אברכה לפני יהוה עשי. ואני תפילתי לך יהוה, עת רצון, אלהים ברב חסדך, ענני באמת ישעך:

במדבר כד
תהלים ה
שם כו

שם סט

הנני מוכן ומזמן לקיים מצוות בוראי.
כמו שכתוב בתורה:
"ושמרתם את השבת"

שמות לא

פסוקים לשירה מתוך שיר השירים

שיר השירים ד'

אתי מלבנון פלה, אתי מלבנון תבואי,
תשורי מראש אמה, מראש שניר וחרמון.
ממעלות אריות, מהררי נמרים:
זה דודי וזה רעי, בנות ירושלים:

שם ה

הנך יפה רעיתי, הנך יפה.
עיניך יונים. מבעד לצמתך:

שם ד

דודי לי ואני לו, הרעה בשושנים:
מי זאת, עלה מן-המדבר. כתמרות עשן
מקטרת מור ולבונה, מפל אבקת ריכל:
עורי צפון, ובואי תימן.
הפיחי גני, יזלו בשמינו:

שם ב

שם ג

שם ד

אל גנת אגוז ירדתי, לראות באבי הנחל.
לראות הפרחה הגפן, הנצו הרמנים:
לכה דודי נצא השדה, נלינה בכפרים:
נשכימה לכרמים, נראה אם-פרחה הגפן,
פתח הסמדר, הנצו הרמנים:

שם ו

שם ז

אנה הלך דודך, היפה בנשים.
אנה פנה דודך, ונבקשונו עמך:
דודי ירד לגנו, לערוגות הבשם.
לרעות בגנים, וללקט שושנים:

שם ו

כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות:
כתפוח בעצי הזער, כן דודי בין הבנים:

שם ב

הנצנים נראו בארץ, עת הזמיר הגיע:
כי הגה הסתו עברת, הגשם חלף, הלך לו:
והגפנים סמדר, נתנו ריח.

יונתי בחגוי הסלע, בסתר המדרגה.
הראיני את מראיך השמיעיני את קולך,
כי-קולך ערב, ומראיך נאווה:

ידיד נפש

(סימן : יהוה)

מִשָּׁךְ עֲבָדְךָ אֶל רְצוֹנְךָ	יְדִיד נֶפֶשׁ אָב הַרְחֵמוּ,
יִשְׁתַּחֲוֶה מוֹל הַדָּרֶךְ,	יְרוּץ עֲבָדְךָ כְּמוֹ אֵיל,
מִנְפֹת צוּף וְכָל טַעַם.	כִּי יַעֲרֹב לוֹ יְדִידוֹתְךָ
נִפְשֵׁי חוֹלֵת אֶהְבֶּתְךָ.	הַדּוֹר נָאָה זִיו הָעוֹלָם.
בְּהִרְאוֹת לָהּ נַעַם זִינְךָ.	אֲנֵא אֵל נָא רַפָּא נָא לָהּ
וְהִיִּתָּה לָךְ שְׁפָחוֹת עוֹלָם.	אֲזוֹ תִתְחַזַּק וְתִתְרַפָּא
וְחוֹסָה נָא עַל בֶּן אוֹהֲבְךָ,	וְנִיִּק יְהִמוּ רַחֲמֶיךָ
לְרֵאוֹת בְּתַפְאֶרֶת עֲזָךְ.	כִּי זֶה כְּמָה נִכְסֶיךָ נִכְסֶיךָ
חוֹשָׁה נָא וְאֵל תִּתְעַלֵּם.	אֲנֵא אֵלֵי מִחֲמַד לְבִי,
עֲלֵי אֶת סִפְתֵי שְׁלוֹמְךָ,	הַגִּלָּה נָא וּפְרֵשׁ חֲבִיב,
נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ.	תִּתְאִיר אֶרֶץ מִכְבוֹדְךָ,
וְחִנְנֵי כִימֵי עוֹלָם.	מִהֵר אֶהוּב כִּי בָא מוֹעֵד,

ר' אליעזר אזכרי

שלום לבוא שבת

שְׁלוֹם לְבוֹא שַׁבָּת, שְׁלוֹם וְשִׂמְחָה
שְׁלוֹם לָךְ שְׁלוֹם, יוֹם הַמְּנוּחָה :

שִׁישׁוּ בְּנֵי יַעֲקֹב, כִּי בָא שְׁבִיעִי
גִּילוּ בְּלִקְחֵי טוֹב, יוֹם שְׁעֵשׂוּעֵי
וְרֵאוּ אֶמֶת מַה טוֹב, דּוֹדֵי וְרַעֲי
אֶמְצָא בְּיוֹם זֶה טוֹב, שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה :
שְׁלוֹם לְבוֹא שַׁבָּת, שְׁלוֹם וְשִׂמְחָה
שְׁלוֹם לָךְ שְׁלוֹם, יוֹם הַמְּנוּחָה :

ר' שלום שבזי

תהלים קג
הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ אֵל בְּקוֹדֶשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֲזוֹ,
הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו, הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדֻלוֹ :
הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וְכִנּוֹר :
הַלְלוּהוּ בְּתֵן וּמְחוֹל, הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִגְב :
הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע, הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה :
כָּל הַנְּשָׂמָה תִהְיֶה לָּהּ הַלְלוּ-יָהּ :

שבת המלכה

החמה מראש האילנות נסתלקה.
בואו ונצא לקראת שבת המלכה.
הנה היא יורדת, הקדושה, הברוכה.
ועמה מלאכים, צבא שלום ומנוחה.
בואי בואי המלכה. בואי בואי המלכה.
שלום עליכם, מלאכי השלום:

ח"נ ביאליק

הדלקת הנרות לשבת

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של שבת.

יהי הנרות הללו אות ברכה בשבת קדשה, וישרו עלינו חנות שבת:

אב הרחמים, מקור כל-הברכות. שעה-נא לתפילתינו בליל-שבת זה. אליך, אלהינו, נשא לבבנו בהודיה, מלאי צפיה, שתקדשינו ביום-המנוחה הזה. האר עינינו בתורתך, ודבק לבנו במצותיך, ויחד לבבנו, לאהבה וליראה את-שמך. שלח אורך עלינו, ושלומד על-כל-בית-ישראל. ונאמר: אמן:

שבת י אמר לו הקדוש-ברוך-הוא למשה: "משה, מתנה טובה יש-לי בבית גנזי, ושבת שמה, ואני מבקש להתנה לישראל. לך והודיעם". רבנו-של-עולם, מודים אנחנו לך על-המתנה הטובה שנתת לנו, יום השבת, חמדת הימים. יהי רצון מלפניך, שיאיר זהר היום הזה את-דרכינו, ויכונן את-מעשינו, לעשות הישר לפניך ולפני הבריות. ונאמר: אמן:

הדלקת הנרות לרגלים

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של (שבת ושל) יום טוב:

אלהינו ואלהי אבותינו, יהי רצון שיאירו הנרות הללו את-חגנו ביום

בפסח חג-המצות

בשבועות חג-השבועות

בסוכות חג-הסוכות

בשמיני עצרת שמיני עצרת החג הזה.

אבינו שבשמים, האר לבנו באמונתך ונשמח בחגך.

תהלים לו שים שלום, אורה ושמחה במעוננו, כי-עמך מקור חיים. באורך נראה-אור. ונאמר: אמן:

בערב הראשון של יום טוב ובערב עצרת מוסיפים ברכה "שהחיינו"

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

קבלת שבת

בערב יום טוב, ביום טוב ובחווה"מ מקבלים שבת באמירת "מזמיר שיר ליום השבת" (בעמוד 74)

תהלים צה

לכו נרננה ליהוה, נריעה לצור ישענו:

נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו:

כי אל גדול יהוה, ומלך גדול על כל אלהים:

אשר בידו מחקרי ארץ, ותועפות הרים לו:

אשר לו הים והוא עשהו, ונבשת נדיו יצרו:

באו נשתחוה ונכרעה, נברכה לפני יהוה עשנו:

כי הוא אלהינו, ואנחנו עם מרעיתו וצאן דו, היום

אם בקלו תשמעו:

אל תקשו לבבכם כמריבה, כיום מסה במדבר:

אשר נסונו אבותיכם, בהנוני גם ראו פעלי:

ארבעים שנה אקוט בדור, ונאמר עם תעי לבב הם,

והם לא ידעו דרכי:

אשר נשבעתי באפי, אם יבאון אל מנוחתי:

תהלים צו
 שירו ליהנה שיר חדש, שירו ליהנה כל הארץ: שירו ליהנה, ברכו שמו, בשרו מיום ליום ישועתו: ספרו בגוים כבודו, בכל העמים נפלאותיו: כי גדול יהנה ומהלל מאד, נורא הוא, על כל אלהים: כי כל אלהי העמים אלילים, ויהנה שמים עשה: הוד והדר לפניו, עז ותפארת במקדשו: הבו ליהנה כבוד שמו, שאו מנחה ובאו לחצרותיו: השתחוו ליהנה בהדרת-קדש, חילו מפניו כל הארץ: אמרו בגוים יהנה מלך, אף תכון תבל כל תמוט, ידיו עמים במישרים: ישמחו השמים ותגל הארץ, ירעם הים ומלאו: יעלו שדי וכל אשר בו, אז ירננו, כל עצי יער: לפני יהנה כי בא, כי בא לשפט הארץ, ישפט תבל בצדק ועמים באמונתו:

תהלים צט
 יהנה מלך תגל הארץ, ישמחו איים רבים: ענו וערפל סביביו, צדק ומשפט מכוון פסאו: אש לפניו תלך, ותלהט סביב צריו: האירו ברקיו תבל, ראתה ותחל הארץ: הרים פדונג נמסו מלפני יהנה, מלפני אדון כל הארץ: הגידו השמים צדקו, וראו כל העמים כבודו: יבשו כל עבדי פסל המתהללים באלילים, השתחוו-לו כל-אלהים: שמעה ותשמח ציון, ותגלנה בנות יהודה, למען משפטי יהנה: כי אתה יהנה עליון על כל הארץ, מאד נעלית על כל אלהים: אהבי יהנה שנאו רע, שמר נפשות חסידיו, מיד רשעים יצילם: אור זרע לצדיק, ולישרי-לב שמחה: שמחו צדיקים ביהנה, והודו לזכר קדשו:

תהלים צח
 מזמור, שירו ליהנה שיר חדש, כי נפלאות עשה, הושיעה-לו מיניו וזרוע קדשו: הודיע יהנה ישועתו, לעיני הגוים גלה צדקתו: זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל, ראו כל אפסי ארץ את, ישועת אלהינו: הריעו ליהנה כל הארץ, פצחו ורננו וזמרו: זמרו ליהנה בכנור, בכנור וקול זמרה: בחצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יהנה: ירעם הים ומלאו, תבל וישבי בה: נהרות ימחאו קף, יחד הרים ורננו:

תהלים צט
 יהנה מלך רגזו עמים, ישב כרובים תנוט הארץ: יהנה בציון גדול, ורם הוא על כל העמים: יודו שמך גדול ונורא, קדוש הוא: ועז מלך משפט אהב, אתה פוננת מישרים, משפט וצדקה ביעקב אתה עשית: רוממו יהנה אלהינו והשתחוו להדם רגליו, קדוש הוא: משה ואהרן בכהניו, ושמואל בקראי שמו, קראים אל יהנה והוא יענם: בעמוד ענו ידבר אליהם, שמרו עדתיו וחק נתן למו: יהנה אלהינו אתה עניתם, אל נשא היית להם, ונקם על עלילותם: רוממו יהנה אלהינו והשתחוו להר קדשו, כי קדוש יהנה אלהינו:

תהלים כט
 מזמור לדוד, הבו ליהנה, בני אלים, הבו ליהנה כבוד ועז: הבו ליהנה כבוד שמו, השתחוו ליהנה בהדרת קדש: קול יהנה על המים, אל הכבוד הרעים, יהנה על מים רבים: קול יהנה בפת, קול יהנה בהדר: קול יהנה שבר ארזים, וישבר את ארזי הלבנון: וירקידם כמו עגל, לבנון ושרין כמו בן-ראמים. קול יהנה חצב להבות אש: קול יהנה יחיל מדבר, יחיל יהנה מדבר קדש: קול יהנה יחולל אילות ויחשף יערות, ובהיכלו פלו אמר כבוד: יהנה למבול ישב, וישב יהנה מלך לעולם: יהנה עז לעמו יתן, יהנה יברך את עמו בשלום:

לכה דודי
(סימן : שלמה הלוי)

לְכָה דוּדִי לְקִרְאֵת כְּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה.
לְכָה דוּדִי לְקִרְאֵת כְּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה

ש מוֹר וְזָכוֹר בְּדַבּוּר אֶחָד
הַשְּׁמִיעֵנוּ אֶל הַמְּיוֹחָד,
יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד
לְשֵׁם וּלְתַפְאֲרֹת וּלְתִהְלָה.
לְכָה דוּדִי לְקִרְאֵת כְּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה.

ל קִרְאֵת שַׁבַּת לְכוּ וְנִלְכָה,
כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה,
מֵרֵאשׁ מִקְדָּם נְסוּכָה,
סוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תִּחְלָה.
לְכָה דוּדִי לְקִרְאֵת כְּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה.

מ קִדְּשׁ מְלֶךְ עִיר מְלוּכָה,
קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַהִפְכָּה,
רַב לְךָ שַׁבַּת בְּעַמְקֵי הַבְּכָא
וְהוּא יַחְמוּל עֲלֶיךָ חֲמֵלָה.
לְכָה דוּדִי לְקִרְאֵת כְּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה.

ה תִּנְעָרִי מֵעַפָּר, קוּמִי,
לְבָשִׁי בְּגָדֵי תִפְאֲרֹתֶיךָ עֲמִי,
עַל יַד בֶּן יִשְׂרָאֵל בֵּית הַלְחָמִי
קָרְבָּה אֶל נַפְשִׁי גֹאֲלָה.
לְכָה דוּדִי לְקִרְאֵת כְּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה.

ה תְּעוֹרְרִי הַתְּעוֹרְרִי
כִּי בָּא אֲוֶרְךָ קוּמִי אֲוֶרִי,
עוֹרִי עוֹרִי שִׁיר דְּבָרִי,
כְּבוֹד יְהוָה עֲלֶיךָ נִגְלָה.
לְכָה דוּדִי לְקִרְאֵת כְּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה.

ל א תְּבוֹשִׁי וְלֹא תִכְלָמִי,
מֵה תִשְׁתַּחֲוִי וּמֵה תִהְיֶינִי עֲמִי,
בְּךָ יִחְסוּ עֲנֵי עַמִּי,
וְנִבְנְתָה עִיר עַל תִּהְלָה.
לְכָה דוּדִי לְקִרְאֵת כְּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה.

י הִיוּ לְמִשְׁסָה שׁוֹסְדִי,
וְרַחֲקוּ כָל מְבַלְעִיךָ
יִשְׂרָאֵל עֲלֶיךָ אֶלְהֵיךָ
כְּמִשׁוֹשׁ חֶתָן עַל כְּלָה.
לְכָה דוּדִי לְקִרְאֵת כְּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה.

י מִן וּשְׁמֹאל תִּפְרָצִי,
וְאֶת יְהוָה תִּעְרִיצִי
עַל יַד אִישׁ בֶּן פְּרָצִי
וְנִשְׁמַחָה וְנִגְיָלָה.
לְכָה דוּדִי לְקִרְאֵת כְּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה.

נוהגים לקום ולפנות עבר הכניסה
בואי בשלום עֲטָרְתֵךְ בְּעֵלָה
גם בְּשִׁמְחָה בְּרִנָּה וּבְצַהֲלָה
תוֹךְ אֲמוּנֵי עַם סְגֵלָה,
בואי כְּלָה, בואי כְּלָה.
לְכָה דוּדִי לְקִרְאֵת כְּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה.

- תהלים צב
 מזמור שיר, ליום השבת :
 טוב להדות ליהוה, ולזמר לשמך עליון :
 להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות :
 עלי עשור ועלי נבל, עלי הגיון בכנור :
 כי שמחתני יהוה בפעלך, במעשי ידי ארנו :
 מה גדלו מעשיך יהוה, מאד עמקו מחשבתך :
 איש בער, לא ידע, וכסיל לא יבין את זאת :
 בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי און, להשמדם עדי עד :
 ואתה מרום לעלם יהוה :
 כי הנה איביך יהוה, כי הנה איביך יאבדו :
 יתפרדו כל פעלי און :
 ותרים כראים קרני, בלתי בשמו רענו :
 ותבט עיני בשורי, בקמים עלי מרעים, ותשמענה אזני :
 צדיק בתמר יפרח, כארו בלבנון ישגה :
 שתולים בבית יהוה, בחצרות אלהינו ופריחו :
 עוד ינובון בשיבה, דשנים ורעננים יהיו :
 להגיד כי ישר יהוה, צורי ולא עולתה בו.
- תהלים צג
 יהוה מלך, גאות לבש, לבש יהוה, עו התאזר, אף תכון תבל בל תמוט : נכון כסאך מאז, מעולם אתה : נשאו נהרות יהוה, נשאו נהרות קולם, ישאו נהרות דכים : מקולות מים רבים, אדירים משברי ים, אדיר במרום יהוה : עדתיך נאמנו מאד, לביתך נאנה קדש, יהוה, לארץ גמים :
- תהלים טו
 מזמור לדוד, יהוה מי גור באהלך, מי ישכן בהר קדשך : הולך תמים ופעל צדק, ודבר אמת בלבבו : לא רגל על-לשנו לא עשה לרעהו רעה, וחרפה לא-נשא על קרבו : נבזה בעיניו נמאס, ואת יראי יהוה יכבד, נשבע להרע ולא ימר : כספו לא נתן בנשף ושחד על נקי לא לקח, עשה אלה, לא ימוט לעולם :
- ישעיהו נח
 אם-תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מכבד וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר : אז תתענג על-יהוה והרפכתך על-במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר :

קריאת שמע וברכותיה

ברכו את יהוה המברך :
 ברוך יהוה המברך לעולם ועד :

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, אשר ברוך מעריב ערבים, בחרמה פותח שערים בדרו מעריב ערבים, וכלה מעשיו ביום בתבונה, משנה עתים ומחליף את הזמנים, השביעי, ויקראהו ענג שבת-קדשו. מערב עד-ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע ערב התקין מנוחה לעמו ישראל כראונו. כראונו.

(נוסח מחזור בני רומי)

בורא יומם ולילה, גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור. ומעביר יום ומביא לילה, ומבדיל בין יום ובין לילה, יהוה צבאות שמו. ברוך אתה יהוה, המעריב ערבים :
 ברכה "אהבה", הברכה השנייה לפני קריאת שמע

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת, תורה ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת, על כן יהוה אלהינו בשכבנו ובקומנו נשים בחקיד, ונשמח בדברי תלמוד תורתך ומצותיך לעולם ועד, כי הם חיינו ואורף ימינו, ובהם נהנה יומם ולילה. ואהבתך לא תסור ממנו לעולמים. ברוך אתה יהוה, אוהב את עמו ישראל :

דברים ו **שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:**
 ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

שם וְאַהֲבַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ, וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם עַל לִבְבְּךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָד וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבִלְכֹתְךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׂכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטַטְפַּת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

שם יא הַפְרָשָׁה – הַשְּׁנִייה – קַבְלַת עוֹל מִצְוֹת וְהָיָה אִם שָׁמַע תִּשְׁמָעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל לִבְבְּכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר אֲרֻצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפָּת דָּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשִׂדְךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאֹכֶלֶת וְשִׁבְעַת: הַשְּׁמְרוּ לְכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אֵף-יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִטֶּר וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וְאֲבַדְתֶּם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר יְהוָה יִתֵּן לְכֶם: וְשָׁמַתֶּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם עַל יָדְכֶם וְהָיוּ לְטַטְפַּת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבִלְכֹתְךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׂכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ לְמִיכֶם וַיִּמִּי בְנֵיכֶם עַל הִאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לְתַת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ:

דברים ל רָאָה נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת הַחַיִּים וְאֶת-הַטּוֹב וְאֶת הַמְּנוּת וְאֶת הַרָע: אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְלַכֵּת בְּדַרְכָּיו וּלְשָׁמֵר מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחֵייתָ וְרַבִּיתָ וּבִרְכָךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּאָרֶץ אֲשֶׁר-אַתָּה בָּא-שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: וְאִם-יִפְגַּע לְבַבְךָ וְלֹא תִשְׁמָע וְנִדְחַת וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים וְעַבַדְתָּם: הַגִּדְתִּי לְכֶם הַיּוֹם כִּי אֲבַד תֵּאבְדוּן לֹא-תֵאָרִיכוּ יָמִים עַל-הִאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר אֶת הַיַּרְדֵּן לְבוֹא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: הַעֲדַתִּי בְּכֶם הַיּוֹם אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ הַחַיִּים וְהַמְּנוּת נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַבְּרָכָה וְהַקְלָלָה וּבְחַרְתָּ בְּחַיִּים לְמַעַן תַּחֲיֶה אֶתָּה וְזָרְעֶךָ: לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמְעַת בְּקוּלוֹ וּלְדַבְּקָה-בּוֹ כִּי הוּא חַיִּיד וְאֶרֶץ יְמִיד לְשִׁבְתָּ עַל הִאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לְתַת לָהֶם:

הַפְרָשָׁה הַשְּׁלִישִׁית: פְּרֻשַׁת צִיצִית – יְצִיאַת מִצְרַיִם וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל-פְּנֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנִתְּנוּ עַל-צִיצִית הַכֹּנֶף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לְכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וַיִּזְכַּרְתֶּם אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְהוָה וְעִשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא-תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם זֹנִים אַחֲרָיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעִשִׂיתֶם אֶת כָּל-מִצְוֹתַי וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהוֹיֹת לְכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

כַּשְׁמַת־פְּלִלִים בְּצִיבּוֹר, הַשִּׁי מְסִיִּים

יהוה אלהכם אמת.

ברכת "גאולה", הברכה הראשונה שלאחר קריאת שמע

איוב ט אֱמֶת וְאַמוּנָה כָּל זֹאת וְקִיָּם עֲלֵינוּ, כִּי הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאִין זֹולָתוֹ, וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים, מְלַכְנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הָעָרִיצִים. הָעוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת עַד אִין חֶקֶר, וְנִפְלְאוֹת עַד אִין מִסְפָּר. הַשֵּׁם נִפְשָׁנוּ בְּחַיִּים, וְלֹא נָתַן לְמוֹט רַגְלֵנוּ: הָעוֹשֶׂה לָנוּ נְסִיִּים בְּמִצְרַיִם אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאֲדָמַת בְּנֵי חָם. וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחָרוֹת עוֹלָם.

ישעיה מד מִקִּים דָּבַר עֲבָדוֹ וְעָצַת מְלֹאכָיו יִשְׁלִים הָאֹמֵר לִירוּשָׁלַם תּוֹשֵׁב וְלַעֲרִי הַחוּדָה תִּבְנֶינָה

וְחָרְבוּתֶיהָ אֶקוּמִם.
 וְרָאוּ בְנֵי גְבוּרָתוֹ, שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמוֹ, וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עָלֵיהֶם, כַּמִּשָּׁה וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כָלֵם:
 "מִי כַמְכָה בְּאֵלִים יְהוָה. מִי כַמְכָה נְאֻדָּר בְּקִדְשׁ, נוֹרָא תְהִלּוֹת עֲשֵׂה פְלֵא":
 מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְנֵיךָ, בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מִשְׁהָ, זֶה אֵלֵי עָנּוּ. וְאָמְרוּ:
 "יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד":
 וְנֹאמְרָ: "כִּי פָדָה יְהוָה אֶת יַעֲקֹב, וּגְאָלוֹ מִיַּד חֲזַק מִמֶּנּוּ": בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, גּוֹאֵל
 יִשְׂרָאֵל:

ברכת "השכיבינו", הברכה השנייה שלאחר קריאת שמע
 השְׂכִיבֵנו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכָּנוּ לְחַיִּים. וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ, וְתַקְנֵנוּ בַעֲצָה
 טוֹבָה מִלִּפְנֵיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהִגּוּ בַעֲדֵנוּ, וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחָרֵב וְרָעַב וְיִגְוֹן, וְהִרְחַק
 מִמֶּנּוּ עוֹן וְפָשַׁע. וּבְצֵל כְּנִפְיֶךָ תִּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה, כִּי אֵל מְלֻךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה.
 וְשָׁמֹר צִאתָנוּ וּבִוְאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

וּפְרֹשׁ עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַפּוֹרֵשׁ סִכַּת שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל
 יְרוּשָׁלָּיִם:

תהלים קמא
 שִׁיר לְמַעֲלוֹת, אֲשָׁא עֵינֵי אֶל-הַהַרִים, מֵאֵין יָבֵא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה, עֲשֵׂה שְׁמִים
 וְאָרֶץ: אֵל יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ, אֵל יָנוּם שְׁמֶרְךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל:
 יְהוָה שְׁמֶרְךָ, יְהוָה צִלְּךָ עַל-יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הִשְׁמֵשׁ לֹא-יִכְפֹּה, וְיָרַח בְּלִילָה: יְהוָה
 יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמַר אֶת נַפְשֶׁךָ: יְהוָה יִשְׁמַר-צִאתְךָ וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בשבת
 וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם:
 בְּיָמֵי וּבְיַם יִשְׂרָאֵל אוֹת הַיָּא לְעֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ
 וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפָשׁ:

ביום טוב ובשבת חול המועד

ויקרא כג
 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת-מוֹעֲדֵי יְהוָה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

חצי קדיש ראה עמוד 54

תפילת עמידה

העמידה לרגלים בעמוד 170

תהלים נא
 אֲדַנִּי, שְׁפִתֵי תִפְתַּח. וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

א. אבות | אמהות
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי וְאֱמוּנֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהּם יְצַחֵק וְיַעֲקֹב אֱלֹהֵי
 אֲבֹרָהּם, אֱלֹהֵי יְצַחֵק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, שְׁרָה רַבָּקָה רַחֵל וְלֵאָה,
 הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמַבִּיא
 גְּאֻלָּה לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

בשבת תשובה זְכָרְנוּ לְחַיִּים, מְלֻךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים, וְנִתְבַּנּוּ בְּסִפְרֵי הַחַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

מְלֻךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְגַן אֲבֹרָהּם: | מְגַן אֲבֹרָהּם וּפּוֹקֵד שְׁרָה.

ב. גבורות
 אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדַנִּי, מִשְׁפִּיל אֵף מְרוֹמָם אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.
 מ-א' של פסח מוֹרִיד הַטַּל. משמיני עצרת מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחֲיֶה הַכֹּל בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים,
 וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָי, מִי כְמוֹךָ בַעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ, מְלֻךְ מַמְיֵת וּמַחֲיֶה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה.

בשבת תשובה מי כמוך אב הרחמן, זוכר יצוריו לחיים ברחמים.
ונאמן אתה להחיות כל חי. ברוך אתה יהוה, מחיה הכול:

ג. קדושת השם

אתה קדוש ושםך קדוש, וקדושים בכל יום? הלוך סלה. ברוך אתה יהוה, (בשבת תשובה המלך הקדוש) האל הקדוש:

ד. קדושת היום

אתה קדושת את יום השביעי לשמך, תכלית מעשה שמים וארץ, וברכתו מכל הימים, וקדושתו מכל הימנים, וכן פתוב בתורתך:

בראשית ב ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל-מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

אלהינו ואלהי אבותינו, רצה נא במנוחתנו. קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך, שבענו מטובך ושמחנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת. והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך, וננוחו בה כל ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה יהוה, מקדש השבת:

ה. עבודה

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ותפלתם באהבה תקבל, ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך. ושכן בציון ועבדך עבדך בירושלים.

בשבת ראש חודש ובשבת חול המועד

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא ויגיע, ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר ויזכרנו ויפקדוננו וזכרון וישלים עיר קדשך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפליטה לטובה, לחן לחסד ולרחמים, לחיים ולשלום ביום בראש חודש ראש החדש | פסח חג המצות | סוכות חג הסוכות הזה זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה. אמן. ופקדנו בו לברכה. אמן. והושיענו בו לחיים טובים. אמן. ובדבר ישועה ורחמים חוס וחנו ורחמים עלינו והושיענו, כי אליך עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה: ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יהוה, המחזיר שכינתו ועמו לציון:

ו. הודאה

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד, צור חיינו, מגן ישענו אתה הוא לדור ודור. נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך, ועל נשמותינו הפקודות לך, ועל נסוך שבכל יום עמנו, ונפלאותיך וטובותיך שבכל עת, ערב ובקר וצהרים. הטוב, כי לא כלו רחמיך, והמרחם, כי לא תמו חסדיך, כי מעולם קוינו לך.

בחנוכה בשבת ט"ו באדר בירושלים אומרים כאן "על הניסים" לפורים, ראה עמוד 60

ועל הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנחמות, שעשית לאבותינו ולנו בימים ההם ובזמן הזה.

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו, כשעמדה מלכותו ון הרשעה על עמך ישראל להשפיקם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך, ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם, רבת את ריבם, דנת את דינם, מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וזדים ביד בני בריתך, ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן פהיום הזה. ואחר כך באו בניך לדביר ביתך, ופנו את היכלך, וטהרו את מקדשך, והדליקו נרות בחצרות קדשך, וקבעו שמונת ימי חנכה אלו, להודות ולהלל לשמך הגדול.

וכשם שעשית נסים לראשונים, כך תעשה לאחרונים, ותושיענו בימים האלו כבימים ההם: ועל כלם תברך ויתרומם ויתנשא שמך מלפני תמיד לעולם ועד.

בשבת תשובה: וכתב לחיים טובים כל בני בריתך.

וכל החיים יודוך סלה, ויהללו ויברכו את שמך באמת, האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יהוה, הטוב שמך ולך נאה להודות:

ז. ברכת השלום

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם. כי אתה הוא מלך אדון לכל השלום. וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך.

בשבת תשובה

בספר חיים, ברכה ושלום, ופרנסה טובה, נזכר ונכתב לפניך, אנחנו וכל עמך בית ישראל, לחיים טובים ולשלום.

ברוך אתה יהוה, עושה השלום:

המסיים תפילת עמידה יתייחד עם תפילות ליבו או יאמר את התפילה הבאה. לתפילות יחיד נוספות ראה עמוד 251.

כתר צלותא – התייחדות שלאחר תפילת עמידה

ברכות יז אלהי, נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה, ולמקללי נפשי תדום, ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך, ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל החושבים עלי רעה, מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך, עשה למען מינדך, עשה למען תורתך, עשה למען קדשתך. למען תחלצו דידך הושיעה מינדך וענני :
 תהלים ט מר בריה דרבינא

יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתבטל מלחמות ושפיכות דמים מן-העולם, ותמשיך שלום גדול ונפלא בעולם, ולא-ישא גוי אל-גוי חרב, ולא-ילמדו עוד מלחמה: רק זכירו וידעו כל-יושבי תבל האמת לאמתה, אשר לא-באנו לזה העולם בשביל ריב ומחלוקת, ולא בשביל שגאה וקנאה וקנטור ושפיכות דמים. רק באנו לעולם, כדי להכיר אותך, ותתברך לנצח.

ויקרא כו ובכו, תרחם עלינו. ויקים-בנו מקרא שכתוב: "ונתתי שלום בארץ, וישכבתם ואין עמוס ה מחריד, והשפתי חיה מן-הארץ, וחרב לא-תעבר בארצכם":
 ישעיה יא ויגל פמים, משפט, וצדקה פנחל איתו": כי-מלאה הארץ דעה את-הנה, פמים לגים מכסים".

ר' נחמן מבראצלאב

תהלים כז שמע יהוה, קולי אקרא, וחנוני וענני: לך, אומר לבי, בקשו פני, את פניך יהוה אבקש: אל תסתור פניך ממני, אל תט באף עבדך, עזרתי היית, אל תטשני ואל תעזבני, אלהי שעני: כי אבי ואמי עזבוני, ויהוה נאספני: הורני יהוה דרכך, ונחני בארח מישור למען שוררי: אל תתנני בנפש צרי, כי קמו-בי עדי שקר, ויפח חמס: לולא האמנתי לראות בטוב יהוה, בארץ חיים: קנה אל יהוה, חזק ונאמץ לבך, וקנה אל יהוה:

יה, אנה אמצאך
 ואנה לא אמצאך
 מקומך נעלה ונעלם.
 כבודך מלא עולם.

דרשתי קרבתיך
 ובצאתי לקראתיך
 ובפלאי גבורתיך
 בכל-לבי קראתיך.
 לקראתי מצאתיך.
 בקדש חזיתיך.

מי יאמר לא ראהך
 נגידו מוראך
 הן שמים וחילים
 בלי נשמע קולם:

ר' יהודה הלוי

ברגעי הדממה הגדולה, כשאנו מתבוננים בדברים, שאין הפה יכול לאמרם – אותה שעה בואו ונעמיק את-הראיה הנתונה לנו. נסתכל בנו פנימה. נעלה חיינו כדרך שמעלים דלי מן הבאר. מצוה עלינו לבוא לכלל הכרה של-עצמנו. מצוה עלינו לאזן את הכחות, הפועלים בנפשנו.
 על-פי מרדכי מארטין בובר

למדיני, אֱלֹהִי, בְּרַךְ וְהִתְפַּלֵּל
על-סוד עֲלֵה קָמֹל, על-נְגִה פְּרִי בָּשֶׁל;
על הַחֲרוּת הַיָּאֵת לְרֵאוֹת, לְחוּשׁ, לְנֶשֶׁם,
לְדַעַת, לְיַחַל, לְהַכְּשֵׁל.

לְמַד אֶת שְׁפָתוֹתַי בְּרִכָּה וְשִׁיר-הַלֵּל
בְּהִתְחַדֵּשׁ זְמַנְךָ עִם בְּקָר וְעִם-לַיִל,
לְבַל-יִהְיֶה יוֹמֵי הַיּוֹם - בְּתִמּוֹל שְׁלֹשׁוֹם,
לְבַל-יִהְיֶה עָלַי יוֹמֵי - הַרְגֵּל.

לאה גולדברג

ברכות טז רַבִּי אֶלְעָזָר כֶּךָ הָיָה אוֹמֵר לְאַחַר שֶׁהָיָה מְסִיִּים אֶת-תְּפִילָּתוֹ: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ, שֶׁתִּשְׁכַּח בְּפוּרְנוֹ אֶהְבָּה וְאֶחְנוּה וְשָׁלוֹם וְרַעוּת, וְתִרְבֶּה גְבוּלָנוּ בְּתַלְמִידִים, וְתִצְלִיחַ
סוּפְנוֹ אַחֲרֵית וְתִקְוָה..... וְתִקְנֵנוּ בְּחֵבֵר טוֹב וְיִצָּר טוֹב בְּעוֹלָמְךָ, וְנִשְׁכָּיִם וְנִמְצָא. וְחוּל
לְבַנְנוּ לְיִרְאָה אֶת-שְׁמֶךָ, וְתִבּוֹא לְפָנֶיךָ קִרְתֵּנוּ נִפְשָׁנוּ לְטוֹבָה:
רַבָּא כֶּךָ הָיָה אוֹמֵר אַחַר תְּפִילָּתוֹ:

אֱלֹהִי, עַד שֶׁלֹּא נִוצַרְתִּי אֵינִי כָּדִי, וְעַכְשָׁיו שֶׁנִּוצַרְתִּי, כָּאֵילוֹ לֹא נִוצַרְתִּי, עָפָר אֲנִי בְּחַיִּי,
קַל וְחֹמֶר בְּמִתְתִי. הָרִי אֲנִי לְפָנֶיךָ כְּכֹלִי מְלֵא בּוֹשָׁה וְכִלְמָה. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהִי
וְאֱלֹהִי, שֶׁלֹּא אֶחְטָא עוֹד, וְיִמָּה-שֶׁחֲטָאתִי לְפָנֶיךָ מְרַק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, אֲבָל לֹא עַל-יָדֶי
יְסוּרִין וְחִלָּאִים רָעִים:

תהלים יט יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי, וְהִגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ: יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא
עוֹשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ: אָמֵן:

בראשית ב וַיִּכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צַבָּאָם: וַיִּכַּל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ
שָׁבַת מְכַל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

ברכה אחת מעין שבע
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

מִגּוֹן אֲבוֹת בְּדָבָרוֹ, מְחִיָּה הַכֹּל בְּמִאֲמָרוֹ, הָאֵל (בשבת תשובה המְלֻכָּה) הַקָּדוֹשׁ שְׂאִין כְּמוֹהוּ, הַמְּנִיחַ לְעַמּוֹ
בַּיּוֹם שְׁבַת קָדְשׁוֹ, כִּי בָּם רָצָה לְהִנָּיֵחַ לָהֶם. לְפָנָיו נַעֲבֹד בְּיִרְאָה וּפְחַד, וְנוֹדָה לְשִׁמּוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד
מִעֵין הַבְּרָכוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם, מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבַת וּמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי, וּמְנִיחַ בְּקִדְשָׁהּ לְעַם מְדֻשָּׁנִי
עַנְי, זָכָר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רָצָה בְּמִנוּחֵתָנוּ. קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חִלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שְׂבַעֲנוּ מִטוֹבֶךָ
וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ, וְטַהַר לְבַנְנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת. וְהִנְחִילָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרְצוֹן שְׁבַת קָדְשֶׁךָ,
וְנִנְחוּ בָּהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבַת:

ברכת הגפן
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֻךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן:

קדוש היום
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֻךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה בְּנוֹ, וְשִׁבַּת קָדְשׁוֹ בְּאַהֲבָה וּבְרְצוֹן
הִנְחִילָנוּ זְכָרוֹן לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, כִּי הוּא יוֹם תְּחִילָה לְמִקְרָאֵי קָדְשׁ, זָכָר לִיצִיאַת מִצְרָיִם, כִּי בְּנוֹ
בְּחִרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדְשָׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים, וְשִׁבַּת קָדְשֶׁךָ בְּאַהֲבָה וּבְרְצוֹן הִנְחִילָנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ
הַשְּׁבַת:

עלינו לשבח

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית.
 שלא עשנו כגויי | שהבדלנו מן התועים
 הארצות ולא שמנו | ונתן לנו תורת אמת
 כמשפחות האדמה, | וחיי עולם נטע בתוכנו.
 שלא שם חלקנו כהם | כי כל העמים ילכו איש
 וגרלנו ככל המונס. | בשם אלהיו,

ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.
 שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ, ומושב יקרו בשמים ממעל, ושכינת עזו בגבהי מרומים.
 הוא אלהינו, אין עוד. אמת מלכנו, אפס זולתו, כפתוב בתורתו. "וידעת היום והשבות
 אל לבבך, כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת, אין עוד": דברים ז

על כן נקנה לך יהוה אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך, להעביר גלילים מן הארץ,
 והאלילים פרות יפרתו, לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמך. להפנות
 אליך כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל, כי לך תכרע כל ברך, תשבע כל לשון.
 לפניך יהוה אלהינו יכרעו ויפלו, ולכבוד שמך יקר יתנו, ויקבלו כלם את עול מלכותך,
 ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד,
 כפתוב בתורתך:

"יהוה ימלך לעלם ונאמר: " והיה יהוה למלך על כל הארץ, ביום ההוא יהוה אחד ושמו אחד": שמות טו זכריה יד

קדיש

יתגדל ויתקדש שמה רבא, בעלמא די ברא כרעוניה. וימליך מלכותיה, בחייכון וביומיכון ובחייך ובמימך ובחייך כל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא:
 יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם. ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמו של הקדוש ברוך הוא, הנעלה (בעשרת ימי תשובה מוסיפים והנשגב) מכל הברכות והשירות, התשבחות והנחמות, הנאמרות בעולם, ואמרו: אמן: יהי שלום רב מן השמים וחיים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו: אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל ואמרו: אמן:

עושה שלום במרומיו, הוא יעשה שלום עלינו, ועל כל ישראל ואמרו: אמן:

אדון עולם אשר מלך	בטרם כל יציר נברא.
לעת נעשה בחפצו כל	אזי מלך שמו נקרא.
ואחרי ככלות הכל	לבדו ימלך נזרא.
והוא הגה והוא הנה	והוא יהיה בתפארה.
והוא אחד ואין שני	להמשילו ולהחבירה.
בלי ראשית בלי תכלית	ולו העז והמשרה.

והוא אלי וחי גואלי וצור חבלי ביום צרה.

מַנְת פּוֹסֵי בַיּוֹם אֶקְרָא.

וְהוּא נָסִי וּמְנוּסִי לִי

בַּעַת אִישׁוֹן וְאָעִירָה.

בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי

אֲדַנִּי לִי וְלֹא אֵירָא.

וְעַם רוּחִי גּוֹזְתִּי

נִמְצָא וְאִין עֵת אֶל מְצִיאוֹתָיו.
נְעַלְמִים וְגַם אִין סוּף לְאַחַדוֹתָיו.
לֹא נֶעְרַף אֱלִיו קִדְשָׁתוֹ.
רֵאשׁוֹן וְאִין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ.
יִוְרָה גְּדֻלְתּוֹ וּמִלְכוּתוֹ.
אֶל אֲנָשֵׁי סִגְלָתוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ.
נְבִיא וּמְבִיט אֶת תְּמוֹנָתוֹ.
עַל יַד נְבִיאָו נֶאֱמַן בֵּיתוֹ.
לְעוֹלָמִים לְזוֹלָתוֹ.
מְבִיט לְסוּף דְּבַר בְּקִדְמָתוֹ.
נוֹתֵן לְרִשָּׁע רַע כְּרִשְׁעָתוֹ.
לְפָדוֹת מְחַפֵּי קֶץ יְשׁוּעָתוֹ.
בְּרוּךְ עַד־עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ.

יְגַדֵּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח,
אֶחָד וְאִין יְחִיד כְּיַחְדוֹ,
אִין לוֹ דְמוּת הַגּוֹי וְאִינוֹ גּוֹי,
קִדְמוֹן לְכָל דְּבַר אֲשֶׁר נִבְרָא,
הֵנוּ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל נוֹצָר
שְׁפַע נְבוֹאָתוֹ נִתְּנוֹ
לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמִשָּׁה עוֹד,
תּוֹרַת אֲמָת נִתַּן לְעַמּוֹ אֵל,
לֹא יַחְלִיף הָאֵל וְלֹא יִמִּיר דָּתוֹ
צוּפָה וְיוֹדֵעַ סִתְרֵינוּ,
גּוֹמֵל לְאִישׁ חֲסִיד כְּמַפְעֵלוֹ,
יְשַׁלַּח לְקֶץ יָמִים גְּאֻלְתּוֹ, ◌
חַיִּים מְכַלְכֵּל אֵל בְּרַב חֲסִדוֹ,

על פי דניאל בן יהודה הדיין

שבת המלכה

קִבְּלֵנוּ פְּנֵי שַׁבַּת בְּרַנְנָה וְתַפְלָה.
הַבִּיטָה נְשׁוּבָה בְּלֵב מְלֵא גִילָה.
שֵׁם עֲרוּךְ הַשְּׁלֶחַן, הַנְּרוֹת זְאִירוֹ.
כָּל-פְּנוֹת הַבַּיִת יִזְרְחוּ, יִזְהִירוּ.
שַׁבַּת שְׁלוֹם וּבִרְכָה. שַׁבַּת שְׁלוֹם וּמְנוּחָה.
בּוֹאֲכֵם לְשְׁלוֹם, מְלֹאכֵי הַשְּׁלוֹם.

ח"ינ ביאליק

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינְיָא: תִּלְמִידֵי חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם. שְׁנַאָמַר:
"וְכָל בְּנֵי דְּלְמוּדֵי יְהוּה. וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵי דְּ"אֵל תִּקְרָא "בְּנֵי דְּ", אֶלְא "בּוֹנֵי דְּ". שְׁלוֹם רַב
לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ. וְאִין לְמוֹ מְכָשׁוּל: יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילְךָ, שְׁלֹה בְּאַרְמְנוֹתֵיךָ: לְמַעַן אַחֵי
וְרַעֲי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן בֵּית יְהוּה אֱלֹהֵינוּ. אֲבִיקְשָׁה טוֹב לְךָ: יְהוּה עֹז לְעַמּוֹ
יִתֵּן. יְהוּה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

ברכות סד
ישעיה נז
תהלים קיט
שם קכב
שם כט

במדבר ו
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָּהּ הַמְשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרָה :
 יְבָרְכֶךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ : כֹּן יְהִי רָצוֹן
 וְאֵר יְהוָה אֶפְנִי אֵלֶיךָ וַיַּחַנְדָּךְ : כֹּן יְהִי רָצוֹן
 יִשָּׂא יְהוָה אֶפְנִי אֵלֶיךָ וְנִשְׂם לְךָ שְׁלוֹם : כֹּן יְהִי רָצוֹן

יְבָרְכֶךָ יְהוָה בְּכָל טוֹב, וְיִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע וְיֵאִיר לְבָבְךָ בְּשֶׁכַל חַיִּים וַיַּחַנְדָּךְ בְּדַעַת עוֹלָמִים וְיִשָּׂא פְנֵי חַסְדֵי
 לְךָ לְשָׁלוֹם עוֹלָמִים.

ממגילות מדבר יהודה

כשבאים מבית הכנסת אומרים

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מְלֹאכֵי הַשָּׁרֵת מְלֹאכֵי עֲלִיוֹן מְלֹאכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא :
 בּוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם מְלֹאכֵי הַשָּׁלוֹם מְלֹאכֵי עֲלִיוֹן מְלֹאכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא :
 בְּרַכּוּנֵי לְשָׁלוֹם מְלֹאכֵי הַשָּׁלוֹם מְלֹאכֵי עֲלִיוֹן מְלֹאכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא :
 צֵאתֶם לְשָׁלוֹם מְלֹאכֵי הַשָּׁלוֹם מְלֹאכֵי עֲלִיוֹן מְלֹאכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא :

(סימן : א"ב)
 משלי לא אִשֶׁת חַיִל מִי יִמָּצָא, וְרַחֵק מִפְּנֵינִים מִכָּרָה :
 בָּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ וְשָׁלַל לֹא יִחְסָר :
 גְּמַלְתָּהּ טוֹב וְלֹא רָע כֹּל יָמֵי חַיֶּיהָ :
 דָּרְשָׁה צָמֵר וּפְשִׁיתִים וַתַּעַשׂ בַּחֲפָץ כַּפִּיהָ :
 הִיָּתָה כְּאֵנוּיֹת סוּחֵר, מִמְּרַחֵק תִּבְיֵא לַחֲמָה :
 וַתִּקַּם בַּעֲדוֹ לִלְוָה, וַתִּתֵּן טָרְף לְבֵיתָהּ וְחֵק לְנַעֲרֹתֶיהָ :
 זָמְמָה שָׂדֵה וַתִּקְחָהּ, מִפָּרִי כַּפִּיהָ נָטְעָה כָּרֶם :
 חֲגָרָה בַּעֲזוֹ מִתְּנִיָּה, וַתֹּאמֶץ זְרוּעֹתֶיהָ :
 טָעַמָּה כִּי טוֹב סַחֲרָה, לֹא יִכְבֶּה בַּלִּילָה גֵרָה :
 יָדִיהָ שָׁלְחָה בְּכִישׁוֹר, וְכַפִּיהָ תִּמְכּוּ כֶּלֶף :
 כַּפָּה פָּרְשָׁה לְעֵנִי, וַיְדִיָּה שְׁלַחָה לְאַבְיוֹן :
 לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלֵג, כִּי כָּל בֵּיתָהּ לִבְשׁ שָׁנִים :
 מִרְבָּדִים עָשְׂתָה לָּהּ, שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה :
 נוֹדַע בְּשַׁעְרִים בַּעֲלָהּ בְּשִׁבְתּוֹ עִם זֶקֶנִי-אַרְץ :
 סָדִין עָשְׂתָה וַתִּמְכֹּר, וְחֲגוּר נָתַנָּה לְכַנְעָנִי :
 עוֹז וְהִדָּר לְבוּשָׁה, וַתִּשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן :
 פִּיהָ פָּתְחָה בְּחִכְמָה, וַתּוֹרֵת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָה :
 צוֹפְיָה הִלִּיכּוֹת בֵּיתָהּ, וְלֶחֶם עֲצָלוֹת לֹא תֹאכַל :
 קָמוּ בָנֶיהָ וַיֹּאשְׁרוּהָ, בַּעֲלָהּ וַיִּהְלָלָהּ :
 רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חַיִל, וְאֵת עֲלִית עַל כְּלָנָה :
 שָׁקֵר הַחַן וְהַבֵּל הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלָּל :
 תִּנּוּ לָהּ מִפָּרִי יָדֶיהָ, וַיִּהְלֹוהָ בְּשַׁעְרִים מַעֲשֵׂיהָ :

לבת
 יְשֻׁמָּד אֱלֹהִים,
 כְּשָׂרָה, רַבֵּקָה, רַחֵל וְלֵאָה :

לבן
 יְשֻׁמָּד אֱלֹהִים,
 כְּאַפְרַיִם, וְכַמְנַשֶּׁה :

במדבר ו בְּכַרְכָּד יְהוָה וַיִּשְׁמְרֵהּ : יָאֵר יְהוָה פְּנֵי אֵלֶיךָ, וַיַּחַנְדֵּךְ : יִשָּׂא יְהוָה פְּנֵי אֵלֶיךָ, וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם :

קידוש ליל שבת

יטול ידיים ויברך

ברוך אתה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם :

בראשית א וַיְהִי-עֶרְבַּ וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי :

שם ב וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צָבָאָם : וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשֵׁהוּ אֹתוֹ כִּי בּו שְׁבֹת מְכַל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת :

ברכת הגפן

ברוך אתה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן :

קדושת היום

ברוך אתה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה בְּנוֹ, וְשִׁבַּת קִדְּשׁוֹ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הַנְּחִילָנוּ, וְזָכְרוֹן לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, כִּי הוּא יוֹם תְּחִלָּה לְמִקְרָאֵי קִדְּשׁ, זָכָר לַיְצִיאַת מִצְרַיִם, וְשִׁבַּת קִדְּשׁ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הַנְּחִילָתָנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדְּשׁ הַשְּׁבֹת :

ויבצע על לחם מישנה ויברך

ברוך אתה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ :

זמירות לשבת

(סימן : ישראל)

יה רבון עלם ועלמא,
אנתה הוא מלכא מלך מלכי המלכים,
מעשה גבורתך ונפלאותיך,
נאה להגיד לפניך.

יה רבון עלם ועלמא,
אנתה הוא מלכא מלך מלכא,
עובד גבורתך ותמהיך,
שפר קדמך להחויא,

יה רבון עלם ועלמא, אנתה הוא מלכא מלך מלכא

שבחים אערך בקר וערב,
לך האל הקדוש,
אשר ברא כל נפש,
מלאכים קדושים ובני אנוש,
חית השדה ועופות השמים.

שבחין אסדר צפרא ורמשא
לך אלהא קדישא
די ברא כל-נפשא,
עירין קדישין ובני אנושא,
חיות ברא ועופי שמא.

יה רבון עלם ועלמא, אנתה הוא מלכא מלך מלכא

גדולים מעשיך ותקיפיים,
משפיל רמים וזוקף כפופים,
לו יחיה אדם שנות אלפים,
לא יוכל למנות את גבורותיך.

רברבין עובדיך ותקיפין,
מכד רמא וזוקף כפיפין,
לו יחי גבר שנין אלפין
לא יעל גבורתך בחשבנא.

יה רבון עלם ועלמא, אנתה הוא מלכא מלך מלכא

האלהים אשר לו יקר וגדלה,
פדה את צאנך מפי האריות,
והוציא את עמך מתוך הגלות,
העם אשר בחרת מכל האמות.

אלהא די לה יקר ורבותא,
פרק נת ענד מפם ארנותא,
ואפק נת עמך מגו גלותא,
עמא די בחרת מכל-אמא.

יה רבון עלם ועלמא, אנתה הוא מלכא מלך מלכא

למקדשך שוב ולקדש הקדשים,
מקום שבו ישמחו
כל רוח ונפש,
ויזמרו לך שירים ושבחים,
בירושלים עיר כלילת יפי.

למקדשך תוב ולקדש קדשין
אתר די בה יחדון
רוחין ונפשין,
ויזמרון לך שירין ורחשין,
בירושלים קרתא דשפרא.

יה רבון עלם ועלמא, אנתה הוא מלכא מלך מלכא

ישראל נאג'אדה

צור משלֹו אַכְלָנוּ	בָּרְכוּ אֱמוּנֵי,
שְׁבַעְנוּ וְהוֹתַרְנוּ	כְּדַבֵּר יְהוָה,
הֲזֹן אֶת עוֹלָמוֹ	רוֹעֵנוּ אֲבִינוּ,
אֲכַלְנוּ אֶת אֶת לַחֲמוֹ	וַיֵּינוּ שְׁתִּינוּ,
עַל כֵּן נוֹדָה לְשֵׁמוֹ	וַנְהַלְלוּ בְּפִינוּ,
אֲמַרְנוּ וְעֵנֵנוּ	אִין קְדוֹשׁ כִּי־הוּא
צור משלֹו אַכְלָנוּ בָּרְכוּ אֱמוּנֵי,	שְׁבַעְנוּ וְהוֹתַרְנוּ כְּדַבֵּר יְהוָה.
בְּשִׁיר וְקוֹל תּוֹדָה	נִבְרָךְ אֱלֹהֵינוּ,
עַל אֲרָץ חֲמָדָה	שֶׁהִנְחִיל לְאַבּוֹתֵינוּ
מִזֶּוֹן וְצִדָּה	הַשְּׁבִיעַ לְנַפְשֵׁנוּ,
חֲסִדוֹ גָּבַר עָלֵינוּ	וְאַמַּת יְהוָה,
צור משלֹו אַכְלָנוּ בָּרְכוּ אֱמוּנֵי,	שְׁבַעְנוּ וְהוֹתַרְנוּ כְּדַבֵּר יְהוָה.
רַחֵם בְּחֲסִדָּךְ	עַל-עַמְּךָ צוּרְנוּ,
עַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדָךְ	זְבוּל בַּיִת תִּפְאַרְתֵּנוּ.
כּוֹ-דָוִד עֲבָדָךְ	יְבֹא וַיִּגְאַלְנוּ
רוּחַ אֲפִינוּ	מִשִּׁיחַ יְהוָה .
צור משלֹו אַכְלָנוּ בָּרְכוּ אֱמוּנֵי,	שְׁבַעְנוּ וְהוֹתַרְנוּ כְּדַבֵּר יְהוָה .
יִבְנֶה הַמְּקֻדָּשׁ,	עִיר צִיּוֹן תִּמְלֵא,
וְשֵׁם נְשִׁיר שִׁיר חֲדָשׁ,	וּבִרְנִינָה נַעֲלָה
הַרְחֵמוּ הַנְּקֻדָּשׁ	יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַלָּה
עַל כּוֹס יַיִן מְלֵא	כְּבִרְכַּת יְהוָה.
צור משלֹו אַכְלָנוּ בָּרְכוּ אֱמוּנֵי, שְׁבַעְנוּ וְהוֹתַרְנוּ כְּדַבֵּר יְהוָה .	

(סימן : יצחק)

יום זה לישראל אורה ושמחה, שבת מנוחה.

צוית פקודים במעמד סיני,
שבת ומועדים לשמור בכל שני,
לערך לפני משאת וארוחה,

שבת מנוחה.

יום זה לישראל אורה ושמחה, שבת מנוחה.

חמדת הלבבות לאמה שבורה,
לנפשות נכאבות נשמה תרה,
לנפש מצרה יסיר אנהה,

שבת מנוחה.

יום זה לישראל אורה ושמחה, שבת מנוחה.

קדשת ברכת אותו מכל ימים,
בששת כלית מלאכת עולמים,
בו מצאו עגומים השקט ובטחה,

שבת מנוחה

יום זה לישראל אורה ושמחה, שבת מנוחה.

(סימן : משה)

מנוחה ושמחה אור ליהודים,
יום שבתון יום מחמדים,
שומריו וזוכריו המה מעידים,
כי לששה כל בראים ועומדים.

שמי שמים ארץ וימים,
כל-צבא מרום גבוהים ורמים,
תנין ואדם וחית ראמים,
כי ביה יחנה צור עולמים.

הוא אשר דבר לעם סגלתו,
שמור לקדשו מבואו עד-צאתו,
שבת קדש יום חמדתו,
כי בו שבת מכל-מלאכתו.

במצות שבת אל לחליצך,
קום קרא אליו יחיש לאמצך,
נשמת כל-חי וגם נערליצך,
אכל בשמחה כי כבר רצך.

במשנה לחם וקדוש רבה,
ברב מטעמים ורוח נדיבה,
יזכו לרב-טוב המתענגים בה,
בבאת גואל לחיי העולם הבא.

(סימן : ישראל)

יום זה מכבד מכל-ימים,
כי בו שבת צור עולמים.

ששת ימים תעשה מלאכתך
ויום השביעי לאלהיך.

שבת לא תעשה בו מלאכה,
כי כל עשה ששת ימים.
יום זה מכבד מכל-ימים,
כי בו שבת צור עולמים.

ראשון הוא למקראי קדש,
יום שבתון יום שבת קדש,
על פן כל-איש בינו יקדש,
על-שתי לחם יבצעו תמימים.
יום זה מכבד מכל-ימים,

כי בו שבת צור עולמים.

אכל משמנים, שתי ממתקים,
 כי אל יתן לכל בו דבקים
 בגד ללבש לחם חקים,
 בשר ודגים וכל מטעמים.
 יום זה מכבד מכל-ימים,
 כי בו שבת צור עולמים.

לא תחסר כל בו ואכלת
 ושבעת וברכת
 את יהוה אלהיך אשר אהבת,
 כי ברכת מכל-העמים.
 יום זה מכבד מכל-ימים,
 כי בו שבת צור עולמים.

השמים מספרים כבודו,
 וגם הארץ מלאה חסדו,
 ראו כל-אלה עשתה ידו,
 כי הוא הצור פעלו תמים.
 יום זה מכבד מכל-ימים,
 כי בו שבת צור עולמים.

(סימן : אברהם)

כִּי אֲשַׁמְרָה שַׁבֵּת אֶל יִשְׁמְרֵנִי.
אוֹת הִיא לְעוֹלָמִי עַד בֵּינוּ וּבֵינִי :

אסור מִצֵּא חֶפֶץ לַעֲשׂוֹת דְּרָכִים .
גַּם מִלְדַּבֵּר בּוֹ דְּבָרֵי צָרָכִים .

אות

דְּבָרֵי סְחוּרָה אוֹ דְּבָרֵי מְלָכִים .
אֶהְיֶה בְּתוֹרַת אֵל וּתְחַכְמֵנִי :

בוֹ אֶמְצָא תְּמִיד נֹחַ לְנַפְשִׁי .
הִנֵּה לְדוֹר רֵאשׁוֹן נִתַּן קְדוּשָׁי

אות

מוֹפֵת בְּתַת לְחֵם מְשֻׁנָּה בְּשֵׁשׁ .
כָּכָה בְּכָל שֵׁשֶׁי יִכְפִּיל מְזוֹנֵי :

ךשֵׁם בְּדַת הָאֵל חֶק אֶל סְגָנוֹ .
בוֹ לַעֲרֹךְ לְחֵם פְּנִים לְפָנָיו .

אות

גַּם-בוֹ לְהַתְעַנּוֹת, עַל פִּי נְבוֹנֵי
אֲסוּר, לְבַד מִיּוֹם כְּפוּר עֲוֹנֵי :

ךיּוֹם יוֹם מְכַבֵּד הוּא יוֹם תַּעֲנוּגִים
לְחֵם וַיֵּן טוֹב בְּשֵׁר וְדָגִים .

אות

מִתְאַבְּלִים בוֹ, הֵם אַחֲרֵי נְסוּגִים,
כִּי יוֹם שְׂמֵחֹת הוּא, וּתְשַׂמְחֵנִי :

מחל מְלֹאכָה בוֹ סוּפוֹ לְהַכְרִית .
עַל כֵּן אֶכְבֵּס בוֹ לְבַי בְּבוֹרִית .

אות

אֶתְפַּלֵּל אֶל אֵל עַרְבִית וְשַׁחֲרִית .
מוֹסָף וְגַם מְנַחָה הוּא יַעֲנֵנִי .

אברהם אבן עזרא

אֱלֹהִים תִּן בְּמִדְבַר הַר,
הַדָּס שְׁטָה בְרוֹשׁ תִּדְהַר,
וְלִמְזֹהִיר וְלִנְזָהָר,
שְׁלוֹמִים תִּן כָּמִי נָהָר.

דְּרוֹר יִקְרָא לְבֵן וּלְבַת
וְיִנְצְרָכֶם כְּמוֹ בַּבַּת
נְעִים שְׁמִכֶם וְלֹא יִשְׁבַּת,
שְׁבוּ נוּחוּ בְיוֹם שַׁבַּת

הַדּוֹד קָמִי אֵל קָנָא.
בְּמוֹג לִבִּי וּבְמִגְנָה,
וְנִרְחִיב פִּי וּנְמַלְאָנָה,
לְשׁוֹנִי לֶךְ רָנָה.

דְּרֵשׁ נְוִי וְאוּלָמִי
וְאוֹת יִשַׁע עֲשֵׂה עָמִי,
נָטַע שׁוֹרֵק בְּתוֹךְ כְּרָמִי,
שְׁעָה שְׁוַעַת בְּנֵי עָמִי.

דְּעָה חֲכֻמָּה לְנִפְשְׁךָ,
וְהִיא כְּתָר לְרֹאשְׁךָ,
נֹצַר מִצְוֹת קִדְשְׁךָ,
שְׁמֵר שַׁבַּת לְקִדְשְׁךָ.

דְּרֵךְ פּוֹרָה בְּתוֹךְ בְּצָרָה
וְגַם בְּכָל אֲשֶׁר גְּבָרָה,
נִתְּץ צָרִי בְּאֵף עֲבָרָה,
שְׁמַע קוֹלִי בְיוֹם אֶקְרָא.

דוגש בן לבראט הלוי

קידוש לליל יום טוב

כשחל יום בשבת מתחילים "יום השישי" ובשאר הימים מתחילים בברכת הגפן. אם חל במוצאי שבת, מוסיפים לפני "שהחיינו" ברכות הנר וההבדלה הכתובות להלן.

יום הששי: ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה, וישבת ביום השביעי מפל מלאכתו אשר עשה, ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו, כי בו שבת מפל מלאכתו, אשר ברא אלהים לעשות:

ברכת הגפן

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

קדושת היום

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר בחר-בנו מפל עם ורוממנו מפל לשון וקדשנו במצותיו, ויתן לנו יהוה אלהינו באהבה (בשבת שבתות למנוחה ו) מועדים לשמחה, חגים וזמנים לששון, את יום (בשבת השבת המצות הנה ואת יום חרותנו, בפסח חג המצות הנה, זמן חרותנו, בשבועות חג השבועות הנה, זמן תורתנו, בסוכות חג הסוכות הנה, זמן שמחתנו, בשמיני עצרת שמיני עצרת חג הנה, זמן שמחתנו, (בשבת באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים, כי בנו בחרת ואותנו קדשת מפל העמים (בשבת ושבת) ומועדי קדשך (בשבת באהבה וברצון) בשמחה ובששון הנחלתנו. ברוך אתה יהוה, מקדש (בשבת השבת ו) ישראל והזמנים:

למוצאי שבת

ברכת הנר

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, בורא מאורי האש:

ברכת ההבדלה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, המבדיל בין קדש לחול, בין אור לחושך, בין ישראל לעמים, בין יום השביעי לששת ימי המעשה. בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת, ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת, הבדלת והקדשת את עמך ישראל בקדשתך. ברוך אתה יהוה, המבדיל בין קדש לקדש: ומברך "שהחיינו".

ביום האחרון של פסח אין מברכים ברכת הזמן.
בלילה הראשון של סוכות מברכים כאן ברכת הסוכה.

ברכת הזמן

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה :

ברכת הסוכה

ויקרא כג הרינו מוכנים ומזומנים לקיים מצות ספה, ככתוב: בספת תשב, שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בספת. למען, ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים.

באו באו אורחים נעלים, היפנסו היפנסו אושפיזין קדישין. יהי רצון מלפניך, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתשרה שכנתך בינינו, ותפרוש ספת שלומך עלינו בזכות מצות ספה שאנו מקיימים, ותזכנו לישב ימים רבים על האדמה אשר נשבעת לאבותינו, ארץ זבת חלב ודבש.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו לישב בספה :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה :